

عنوان مقاله:

بررسی اثر کاشت هالوفیتها و آتریپلکس بر زهکشی و اصلاح خاکهای حاشیه چاله های شور کویر ایران

محل انتشار:

سمینار ملی بررسی سیاستها و روشهای بهره وری بهینه از اراضی (سال: 1372)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سید کاظم علوی پناه - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کویری و بیابانی

خلاصه مقاله:

اخیرا توجه فزاینده ای به کاشت گیاهان متحمل به شوری (بارت، لنارد و همکاران، 1985) یا آبیاری اینگونه گیاهان با ابهای خیلی شور (اولبری و همکاران، 1984) به عمل آمده است. هفت درصد اراضی جهان (10 به توان 9 ضربدر 0/92 هکتار) شور و سه درصد آن خیلی شور یا سد یک است. کشورهای افریقایی و جنوب آسیا 183 میلیون هکتار اراضی شور دارند. (دودال و ویوونل، 1985) که 91 میلیون هکتار آن خرد خاکهای سولونچاک محسوب می شوند. هدالت الکتریکی عصاره اشباع این خاکها در 0/75 تا 1/25 متری سطح خاک بیش از 15 دسی موس بر متر می باشد. که برای کاشت گیاهان شور پسند مناسب ولی برای گیاهان غیر شور پسند مناسب نیستند (مالکم، 1985) بخشی از اراضی شور مناطق خشک در اطراف چاله های بسته مناطق کویری قرار دارند. این مناطق کویری در آفریقای شمالی به نامهای سبکا، سنج، شوت و زهره و در استرالیا کلی پن، در شوروی تکیر در عربستان خیرا، در چین سالار و در ایران کویر و کفه نامیده می شود در بیشتری موارد شوری زمینهای دور از دریا مربوط به خشکی زیاد و سفره آب زیر زمینی شور سنگهای غنی از نمکهای سدیم می باشد (3). در سال های 1954 هی وارد نشان داد که در اینزمینها شیب فیزیوگرافیک کم می باشد، بطوریکه آب تمایل بیشتری به جمع شدن دارد تا خارج شدن. دودال و ویوونل در سال 1985، پنج گروه عمده ای برای اراضی شور تشخیص دارند که چاله های بسته از جمله آنهاست. بهره برداری کشاورزان از خاکها تیبیک سالوریتدز چاله های کویری غیر ممکن و یا بسیار پر هزینه می باشد. بنابراین در اینجا به عنوان یک راه حل اساسی، احیا این گونه مناطق با کاشت گیاهان شور پسند و یا متحمل به شوری از جمله آتریپلکس بررسی می گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/20870>

